Algemene subsidieverordening gemeente Berg en Dal 2027

Intitulé

Algemene subsidieverordening gemeente Berg en Dal 2027

De raad van de gemeente Berg en Dal;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders, d.d. [datum];

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet en titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht;

besluit vast te stellen de Algemene subsidieverordening gemeente Berg en Dal 2027

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening (en de daarop rustende bepalingen) wordt verstaan onder:

a. AGVV: algemene groepsvrijstellingsverordening: verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (PbEU L 2014, L 187), dan wel later daarvoor in de plaats tredende Europese regelgeving;

b. Awb: Algemene wet bestuursrecht;

c. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Berg en Dal;

d. de-minimisverordening: verordening (EU) nr. 2023/2831 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun (PbEU L, 2023/2831), dan wel later daarvoor in de plaats tredende Europese regelgeving;

e. Europees steunkader: een mededeling, richtsnoer, kaderregeling, besluit of vrijstellingsverordening op het gebied van staatsteun die de Europese Commissie of Raad van de Europese Unie, gelet op de artikelen 106, derde lid, 107, 108 of 109 van het verdrag heeft vastgesteld;

f. onderneming: iedere eenheid, ongeacht haar rechtsvorm of wijze van financiering, die een economische activiteit uitoefent;

g. raad: de raad van de gemeente Berg en Dal;

h. subsidieplafond: het bedrag dat gedurende een bepaald tijdvak ten hoogste beschikbaar is voor verlening van subsidies;

i. Verdrag: verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Artikel 2. Reikwijdte

1.Deze verordening is van toepassing op de verstrekking van subsidie door het college, met uitzondering van subsidies waarvoor bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen en subsidies als bedoeld in artikel 4:23, derde lid, van de Awb (subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is).

2.Ten aanzien van subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is (artikel 4:23, derde lid, Awb) kan het college bepalen dat deze verordening geheel of gedeeltelijk van toepassing is.

3. Subsidie op basis van deze verordening wordt verleend aan rechtspersonen.

4. Het college kan in een subsidieregeling vaststellen dat subsidie aan natuurlijke personen mogelijk is.

Artikel 3. Bevoegdheden college

1. Het college kan bij subsidieregeling vaststellen welke activiteiten in aanmerking kunnen komen voor subsidie. Voor zover van toepassing, wordt hierin ook bepaald welke doelgroepen voor subsidie in aanmerking komen, hoe de subsidie wordt berekend, hoe de subsidiebedragen worden uitbetaald en aan de subsidieverlening te verbinden voorschriften.

2. Het college neemt besluiten over subsidieverlening, subsidieweigering, niet in behandeling nemen van de aanvraag, subsidievaststelling, wijziging of intrekking van de subsidieverlening of (directe) subsidievaststelling, bevoorschotting of terugvordering van subsidie. Het kan hiertoe nadere regels stellen.

3. Het college is bevoegd door de Europese Unie, het rijk, de provincie of andere publiekrechtelijke rechtspersonen aan de gemeente ter beschikking gestelde uitkeringen voor specifiek aangewezen activiteiten als subsidie voor deze activiteiten te verstrekken.

4. Het college kan bij subsidieregeling of bij beschikking afwijken van de artikelen in deze verordening.

Artikel 4. Staatssteunregels

1.Voor zover dat voor het voldoen aan een Europees steunkader noodzakelijk is, kan het college bij subsidieregeling afwijken van deze verordening en deze aanvullen.

2.Bij subsidieregelingen waarbij is bepaald dat toepassing kan worden gegeven aan een Europees steunkader, verwijst de subsidieregeling naar het desbetreffende steunkader.

3.Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, verwijst de verleningsbeschikking naar de toepasselijke bepalingen van het steunkader.

4.Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen alleen de activiteiten, doelstellingen, resultaten en kosten voor vergoeding in aanmerking die voldoen aan de eisen van het desbetreffende steunkader.

5.Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen ondernemingen alleen in aanmerking voor zover de subsidieverstrekking voldoet aan de voorwaarden van het desbetreffende steunkader.

Artikel 5. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

1. Het college kan subsidieplafonds vaststellen. In dat geval bepaalt het college bij subsidieregeling de wijze van verdeling.

2. Het college kan een subsidieplafond verlagen als:

a. het plafond wordt vastgesteld voordat de begroting voor het betrokken jaar is vastgesteld of goedgekeurd; en

b. de subsidieaanvragen waarop het subsidieplafond betrekking heeft, moeten worden ingediend voordat de begroting voor het betrokken jaar is vastgesteld of goedgekeurd.

3. Bij de bekendmaking van een subsidieplafond dat kan worden verlaagd overeenkomstig het vorige lid, wordt gewezen op de mogelijkheid van verlaging en de gevolgen daarvan voor reeds ingediende aanvragen.

4. Een subsidie ten laste van een begroting die nog niet is vastgesteld of goedgekeurd, wordt verleend onder de voorwaarde dat voldoende middelen op de begroting beschikbaar zullen worden gesteld. Bij de verleningsbeschikking wordt daarop gewezen.

Artikel 6. Subsidietijdvak

1. Subsidieverstrekking vindt plaats voor een tijdvak van ten hoogste vier jaar, tenzij het college in de subsidieregeling anders heeft bepaald.

2. Een subsidie met een tijdvak langer dan een jaar wordt verleend onder het voorbehoud als bedoeld in artikel 5, vierde lid van deze verordening.

3. Als een meerjarige subsidie wordt geïndexeerd, wordt in het besluit tot subsidieverlening de hoogte van het jaarlijks toegekende subsidiebedrag aangegeven dan wel op welke wijze het toegekende subsidiebedrag jaarlijks wordt geïndexeerd.

4. Het college kan besluiten een meerjarige subsidieverlening jaarlijks vast te stellen.

Artikel 7. Bij aanvraag in te dienen gegevens

1. Een aanvraag voor subsidie wordt schriftelijk ingediend bij het college. Als hiervoor een aanvraagformulier is vastgesteld, wordt dit formulier gebruikt voor het indienen van de aanvraag.

2. Bij de aanvraag wordt in ieder geval toegevoegd:

a. een beschrijving van de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd;

b. een beschrijving van de doelen en resultaten die met de activiteiten worden nagestreefd en een beschrijving hoe de activiteiten aan dat doel bijdragen;

c. een begroting van en een dekkingsplan voor de kosten van de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd. Het dekkingsplan bevat een opgave van bij andere bestuursorganen, private organisaties of personen aangevraagde subsidies of vergoedingen ten behoeve van dezelfde activiteiten, onder vermelding van de stand van zaken daarvan.

d. de meest recente jaarrekening (resultatenrekening en balans) voor zover deze nog niet eerder ingediend is bij het college.

e. als in de subsidieregeling is bepaald dat de subsidie wordt verleend overeenkomstig de de-minimisverordening, dient een de-minimisverklaring als bedoeld in die verordening te worden overgelegd.

3. Als een rechtspersoon voor het eerst een subsidie aanvraagt voegt hij een exemplaar van de oprichtingsakte, de statuten, het inschrijvingsbewijs van de Kamer van Koophandel, het jaarverslag, de jaarrekening en de balans van het voorgaande jaar als bijlage toe aan het aanvraagformulier.

4. Als het een subsidie betreft die per boekjaar aan een rechtspersoon wordt verstrekt, overlegt de aanvrager ook de stand van de egalisatiereserve op het moment van de aanvraag.

5**.** Bij subsidieregeling kan van de voorgaande leden worden afgeweken.

Artikel 8. Aanvraagtermijn

1. Een aanvraag voor een subsidie die per kalenderjaar wordt verstrekt, wordt ingediend uiterlijk 1 september voorafgaand aan het jaar of de jaren waarop de aanvraag betrekking heeft.

2. Een aanvraag voor een subsidie die per boekjaar wordt verstrekt wordt uiterlijk 13 weken voorafgaand aan dat boekjaar ingediend.

3. Andere aanvragen voor subsidie:

a. kunnen het gehele jaar worden ingediend; of

b. worden ingediend uiterlijk 13 weken voordat de aanvrager voornemens is te beginnen met de activiteiten waarvoor de subsidie wordt aangevraagd.

4. Als een subsidieaanvraag onvolledig is, kan het college besluiten om de aanvraag op grond van artikel 4:5 Awb niet te behandelen. Voordat dit besluit wordt genomen, geeft het college de aanvrager minimaal twee weken de gelegenheid om de aanvraag aan te vullen zodat deze alsnog in behandeling kan worden genomen.

5. Bij subsidieregeling kan van lid 1 tot en met 3 worden afgeweken.

Artikel 9. Beslistermijn

1. Het college beslist op een aanvraag als bedoeld in artikel 8 eerste lid (die betrekking heeft op het kalenderjaar volgend op dat waarin de aanvraag is ingediend), uiterlijk op 31 december van het jaar waarop de aanvraag is ingediend.

2. Het college beslist op een aanvraag om een subsidie in alle andere gevallen binnen 13 weken na indiening van de volledige aanvraag.

3. Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden gesteld.

4. Het college kan de beslissing, bedoeld in het eerste en tweede lid, voor ten hoogste acht weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

5. Bij aanvragen om een subsidie die overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het Verdrag worden aangemeld bij de Europese Commissie wordt de termijn verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen.

Artikel 10. Weigerings-, intrekkings- en terugvorderingsgronden

1. Onverminderd de artikelen 4:25 tweede lid, en 4:35 van de Awb weigert het college in ieder geval:

a. als de Europese Commissie overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het verdrag heeft vastgesteld dat de subsidie onverenigbaar is met de interne markt.

b. als het betreft een aanvrager tegen wie een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een eerdere beschikking van de Europese Commissie waarin de steun onrechtmatig en onverenigbaar is met de interne mark is verklaard.

2. Onverminderd het vorige lid weigert het college de subsidie in ieder geval als de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met het Europese steunkader omdat:

a. subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het desbetreffende steunkader, of

b. de subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het desbetreffende steunkader.

3. Onverminderd de vorige leden kan het college verder in ieder geval weigeren:

a. als de te subsidiëren activiteiten niet of niet in overwegende mate gericht zijn op de gemeente Berg en Dal of haar ingezetenen en als ze onvoldoende ten goede komen aan de gemeente Berg en Dal of haar ingezeten;

b. als niet is aangetoond dat de subsidie noodzakelijk is voor het verrichten van de activiteiten waarvoor deze wordt gevraagd;

c. als de aanvrager doelstellingen beoogt of activiteiten zal ontplooien, die in strijd zijn met de wet- en regelgeving, het algemeen belang of de openbare orde;

d. als de activiteiten een politieke, godsdienstige of levensbeschouwelijke boodschap hebben;

e. als de aanvraag niet voldoet aan de regels die zijn gesteld om voor subsidie in aanmerking te komen;

f. als de subsidieverstrekking anderszins niet past binnen het beleid van de gemeente;

g. als de subsidieverstrekking niet is toegestaan totdat de Europese Commissie met toepassing van artikel 108, derde lid, van het Verdrag heeft vastgesteld dat de subsidie verenigbaar is met de interne markt;

h. in de bij de betrokken subsidieregeling bepaalde gevallen.

4. Het college vordert een subsidie met rente terug als dit nodig is ter uitvoering van een terugvorderingsbesluit van de Europese Commissie of een onherroepelijke rechterlijke uitspraak.

Artikel 11. Algemene verplichtingen van subsidieontvanger

1. Als aannemelijk is dat een of meer van de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet, niet tijdig of niet geheel aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen zal worden voldaan, meldt de subsidieontvanger dat zo spoedig mogelijk schriftelijk aan het college.

2. Een subsidieontvanger informeert het college zo spoedig mogelijk schriftelijk over:

a. beslissingen of procedures die zijn gericht op de beëindiging van de activiteiten waarvoor subsidie is verleend, of tot ontbinding van de gesubsidieerde rechtspersoon;

b. relevante wijzigingen in de financiële en organisatorische verhouding met derden;

c. ontwikkelingen die ertoe kunnen leiden dat aan de beschikking tot subsidieverlening verbonden voorwaarden niet, niet tijdig of niet geheel kunnen worden nagekomen;

d. wijziging van de statuten voor zover het betreft de vorm van de rechtspersoon, de persoon van de bestuurder(s) en het doel van de rechtspersoon.

Artikel 12. Overige verplichtingen van de subsidieontvanger

1. Bij subsidieregeling of verleningsbeschikking kunnen aan de subsidieontvanger ook andere verplichtingen dan genoemd in artikel 4:37, eerste lid, Awb worden opgelegd, voor zover deze strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie. In de toelichting bij de subsidieregeling wordt uiteengezet waarom daartoe wordt overgegaan.

2. Bij subsidieregeling kunnen verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie aan de subsidie worden verbonden, voor zover deze verplichtingen betrekking hebben op de wijze waarop of de middelen waarmee de gesubsidieerde activiteit wordt verricht. In de toelichting bij de subsidieregeling wordt uiteengezet waarom daartoe wordt overgegaan.

3. Bij subsidieregeling of verleningsbeschikking kan worden bepaald dat de subsidieontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor aan het college een vergoeding verschuldigd is als zich een gebeurtenis als bedoeld in artikel 4:41, tweede lid, van de Awb voordoet. Daarbij wordt tevens aangegeven hoe de hoogte van de vergoeding wordt bepaald.

Artikel 12a. Egalisatiereserve

1. Bij verleningsbeschikking kan worden bepaald dat de subsidieontvanger van een per kalender- of boekjaar verstrekte subsidie die meer dan € 100.000 bedraagt een egalisatiereserve als bedoeld in artikel 4:72, eerste lid, van de wet vormt.

2. De ontvanger van een andere subsidie dan bedoeld in het eerste lid kan het college verzoeken een egalisatiereserve te mogen vormen. In dat geval is artikel 4:72 van de wet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13. Betaling en bevoorschotting

1. Indien een beschikking tot subsidievaststelling als bedoeld in artikel 15, onderdeel a wordt gegeven, vindt betaling van de gehele subsidie in één bedrag plaats.

2. Indien een beschikking tot subsidieverlening als bedoeld in artikel 15, onderdeel b wordt gegeven, wordt 100% bevoorschot.

3. Indien besloten wordt tot bevoorschotting van de subsidie, wordt in het besluit tot subsidieverlening de hoogte en de termijnen van de voorschotten bepaald.

4. Van de voorgaande leden kan bij subsidieregeling worden afgeweken.

Artikel 14. Verantwoording

Voor zover dit niet is bepaald bij subsidieregeling, wordt bij de verleningsbeschikking vermeld op welke wijze de verantwoording van de te ontvangen subsidie plaatsvindt.

Artikel 15. Verantwoording subsidies tot en met € 5.000

Subsidies tot en met € 5.000 worden door het college:

a. direct vastgesteld; of

b. verleend en binnen 13 weken, nadat de activiteiten uiterlijk moeten zijn verricht, ambtshalve vastgesteld.

Artikel 16. Verantwoording subsidies vanaf € 5.000 tot en met € 50.000

1. Bij subsidieverlening van meer dan € 5.000, tot en met € 50.000 dient de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling in bij het college:

a. bij een subsidie als bedoeld in artikel 8 derde lid alsmede subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is uiterlijk 13 weken nadat de activiteiten zijn verricht;

b. bij een per (boek)jaar verstrekte subsidie uiterlijk vóór 1 september in het jaar na afloop van het kalenderjaar.

2. De aanvraag tot vaststelling bevat een inhoudelijk verslag, waaruit blijkt dat de activiteiten zijn verricht waarvoor de subsidie is verleend en dat aan de verplichtingen is voldaan.

3. Het college kan bepalen dat ook andere of minder dan de in dit artikel bedoelde gegevens en bescheiden die voor de vaststelling van belang zijn, worden overgelegd.

Artikel 17. Verantwoording subsidies van meer dan € 50.000

1. Bij subsidieverlening van meer dan € 50.000 dient de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling in bij het college:

a. bij een subsidie als bedoeld in artikel 8 derde lid alsmede subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is uiterlijk 13 weken nadat de activiteiten zijn verricht;

b. bij een per (boek)jaar verstrekte subsidie uiterlijk vóór 1 september in het jaar na afloop van het kalenderjaar.

2. De aanvraag tot vaststelling bevat:

a. een inhoudelijk verslag, waaruit blijkt dat de activiteiten zijn verricht waarvoor de subsidie is verleend en dat aan de verplichtingen is voldaan;

b. de jaarrekening van het boekjaar waarop de subsidie betrekking heeft, of als geen jaarrekening wordt opgesteld, een financieel verslag met een overzicht van de aan de gesubsidieerde activiteiten verbonden uitgaven en inkomsten;

c. voor subsidies vanaf € 100.000: een controleverklaring met een oordeel van een onafhankelijke accountant over de rechtmatigheid van de besteding van de subsidie.

3. Bij subsidies hoger dan € 50.000, verleend voor activiteiten die meer dan een jaar in beslag nemen, kan de verplichting worden opgelegd tot het tussentijds afleggen van rekening en verantwoording over de tot dan verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten. De verantwoording wordt niet vaker dan één keer per jaar verlangd.

4. Het college kan andere termijnen vaststellen of bepalen dat andere of minder dan de in dit artikel bedoelde gegevens en bescheiden die voor de vaststelling van belang zijn, worden overgelegd.

Artikel 18. Vaststelling subsidies van meer dan € 5.000

1. Het college stelt een subsidie van meer dan € 5.000 vast binnen 13 weken na de ontvangst van een aanvraag tot subsidievaststelling tenzij bij subsidieregeling anders is bepaald.

2. Het college is bevoegd de beslistermijn eenmaal te verdagen met acht weken.

3. Het college kan bij subsidieregeling categorieën van subsidies of subsidieontvangers aanwijzen, waarvoor de subsidie wordt vastgesteld zonder dat de subsidieontvanger een aanvraag voor subsidievaststelling hoeft in te dienen.

4. Als een aanvraag tot subsidievaststelling niet voor het tijdstip bedoeld in de artikelen 16 eerste lid en 17 eerste lid is ontvangen, gaat het college zes weken na een eenmalig rappel over tot ambtshalve vaststelling.

Artikel 19. Standaardberekeningswijzen van uurtarieven en uniforme kostenbegrippen

1. Als bij de bepaling van de subsidiabele kosten gebruik wordt gemaakt van uurtarieven, worden deze door de subsidieaanvrager berekend met gebruikmaking van een bij subsidieregeling voorgeschreven berekeningswijze.

2. Bij het hanteren van kostenbegrippen bij de berekening van uurtarieven wordt uitgegaan van de bij subsidieregeling voorgeschreven definities.

3. Bij subsidie waarop een Europees steunkader van toepassing is, komen alleen die tarieven en kostenbegrippen in aanmerking die voldoen aan de eisen van het toepasselijke steunkader.

Artikel 20. Hardheidsclausule

1. Het college kan, in bijzondere gevallen, een artikel of artikelen van deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken, met uitzondering van de artikelen 1, 2, 3, 4 en 10 voor zover toepassing gelet op het belang van de aanvrager of subsidieontvanger leidt tot onbillijkheid van overwegende aard.

2. In een subsidieregeling kan worden bepaald dat door het college van een of meer bepaalde artikelen of artikelleden van die regeling kan worden afgeweken als daaraan vasthouden voor een subsidieaanvrager of –ontvanger gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zouden zijn tot de daarmee te dienen belangen.

3. Toepassing van de vorige leden wordt gemotiveerd in het besluit en hiervan wordt periodiek verslag gedaan aan de raad.

Artikel 21. Intrekking verordeningen en overgangsrecht

Met opmerkingen [BT1]: Wordt er in de praktijk periodiek verslag gedaan aan de raad? En wil je dit ook voor incidentele en begrotingssubsidies, nu de ASV in beginsel niet van toepassing is? Voor zover ik weet wordt dit nu niet gedaan.

Met opmerkingen [AH2R1]: @John Derks weet jij dit wellicht?

Met opmerkingen [JD3R1]: Dit wordt in de praktijk niet gedaan.

Begrotingssubsidies komen wel via de begroting bij de raad terecht.

Met opmerkingen [AH4R1]: Met het Delegatiebesluit worden incidentele subsidies tot 50.000 euro ook verantwoord. Incidentele subsidies vanaf 50.000 euro gaan altijd via de raad.

Nu er geen periodiek verslag wordt gedaan aan de raad voor subsidies obv Asv en nadere regelingen, kan dit stukje dan weg uit dit lid?

Met opmerkingen [BT5R1]: Kan mij voorstellen dat dit gedeelte is opgenomen omdat de raad kaders stelt en een controlerende rol heeft. Daarnaast kan je de verordening hierop aanpassen als blijkt dat er veel wordt afgeweken van de verordening. Maar dit is een keuze, en moet in de praktijk wel haalbaar zijn. Wordt hiervoor gekozen, zou ik wel een werkwijze uitwerken om te kijken of het haalbaar is: wie heeft hierin een coördinerende rol om alles te verzamelen en doet verslag aan de raad?

Met opmerkingen [AH6R1]: @Vera Wanders heb jij een idee in hoeverre dit wenselijk en haalbaar is? Zie met name opmerking van Brandy hierover.

Met opmerkingen [VW7R1]: @Anissa Hachimi
Ik kan even niet goed inschatten om welke subsidies het gaat.
-Begrotingssubsidies worden in de begroting opgenomen, dus dan zou daar opgenomen moeten worden dat er is afgeweken van de regels.
-Subsidies > 50k gaan altijd via de raad toch? Dus dan zou je het daar opnemen.
-Incidentele subsidies <50k zijn gemandateerd maar daar zou je dan nog over moeten rapporteren.
-Mis ik dan nog iets?

Met opmerkingen [AH8R1]: Volgens mij gaat het nog om subsidies verstrekt op basis van subsidieregelingen waarbij je de hardheidsclausule toepast.

Met opmerkingen [BT9R1]: Ja klopt, gaat om subsidies op basis van een subsidieregeling, dus geen incidentele subsidies of begrotingssubsidies.

1. De volgende subsidieverordeningen worden ingetrokken, met dien verstande dat zij van toepassing blijven op alle vóór de inwerkingtreding van deze verordening ingediende aanvragen, en op de subsidies die op basis van die aanvragen worden verstrekt of vastgesteld:

- Algemene subsidieverordening Welzijn Berg en Dal 2017;
- Subsidieverordening gevelverbetering Beeldkwaliteitsplan Groesbeek-centrum;
- Subsidieverordening verhuizen winkels naar kernwinkelgebied Groesbeek;
- Subsidieverordening aansluiting op breedband internet buitengebied gemeente Berg en Dal 2019;
- Subsidieverordening Toerisme gemeente Berg en Dal 2016

2. Alle nog geldende nadere regelingen die zijn vastgesteld op grond van de Algemene subsidieverordening Welzijn Berg en Dal 2017, gelden als nadere regels op grond van deze verordening, voor zover zij niet in strijd zijn met deze verordening.

Artikel 22. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.

Artikel 23. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene subsidieverordening gemeente Berg en Dal 2027.

Met opmerkingen [AH10]: Dit lid is een voorstel van Brandy met als toelichting: als een aanvraag vóór inwerkingtreding is ingediend, maar de subsidie pas na inwerkingtreding wordt vastgesteld, kan wellicht onduidelijkheid ontstaan of ook de vaststelling-verantwoordingsfase onder de oude regels vallen. Nu staat het er zo dat de oude verordeningen van toepassing blijven totdat de subsidie is vastgesteld.

Vraag aan @John Derks en @Willem Tielen volgens mij is dit ook de bedoeling, toch?

Met opmerkingen [WT11R10]: Jazeker!

Weet je zeker dat je hier niet al verordeningen bij wilt betrekken die we al in een nadere regeling verwerken, of wil je daarvoor een apart verzamelbesluit maken?

Met opmerkingen [AH12R10]: Goede vraag, ik ben er eigenlijk nog over aan het nadenken. @Brandy Teunissen wat is jouw advies hierin? Nu staan hier alleen de verordeningen opgesomd die achterhaald zijn/niet meer gebruikt worden.

Met opmerkingen [WT13R10]: Je zou hier natuurlijk ook onderscheid kunnen maken in verordeningen die je intrekt omdat ze niet meer gebruikt worden en verordeningen waar middels een subsidieregeling een vervanging voor is opgesteld (en die klaar zijn voor besluitvorming). Juridisch is dat verschil niet relevant maar voor de raad is het verschil duidelijk.

Met opmerkingen [BT14R10]: Als die verordeningen gelijktijdig met inwerkingtreding van de nieuwe ASV worden ingetrokken, dan zou ik die hier inderdaad ook vermelden. Het verschil zou ik dan persoonlijk in het raadsvoorstel toelichten, niet in de verordening.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsomschrijvingen
In dit artikel is een aantal definities opgenomen. Deze definities gelden niet alleen voor deze verordening, maar ook voor de hierop gebaseerde regelingen. Hier kan niet van worden afgeweken.

Wat onder een subsidie moet worden verstaan, is omschreven in artikel 4:21 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Kenmerken van een subsidie zijn dat er aanspraak is op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten. Ook garanties en leningen kunnen onder het subsidiebegrip vallen.

De begrippen Europees steunkader en de-minimissteun zijn gedefinieerd. Mocht een Europees steunkader worden gewijzigd, aangepast of verlengd dan is het van belang dat de steun in overeenstemming is met de nieuwe bepalingen die daarin zijn opgenomen. Dat kan leiden tot aanpassen van de desbetreffende subsidieregeling (zie toelichting bij artikel 4). Bij het vervallen van een Europees steunkader kan niet langer rechtmatig staatssteun worden verstrekt. Daarom worden de looptijden van de Europese steunkaders in acht genomen.

Artikel 2. Reikwijdte
Met het eerste lid krijgt het college de bevoegdheid om te besluiten over het verstrekken van subsidies waarop de Algemene subsidieverordening (hierna: Asv) van toepassing is. Dit betreft in beginsel alle subsidies, met uitzondering van subsidies waarvoor bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen en subsidies waarvoor overeenkomstig artikel 4:23, derde lid, Awb geen wettelijke grondslag nodig is.
Ten aanzien van subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag nodig is (zoals bijvoorbeeld incidentele subsidies) is de Asv in beginsel niet van toepassing. Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om de Asv bij verleningsbesluit (deels) van toepassing te verklaren.

Artikel 3. Bevoegdheden college
Met dit artikel krijgt het college de bevoegdheid om in nadere regels, hierna subsidieregeling genoemd, de te subsidiëren activiteiten te bepalen. Als het college iets wenst te regelen met betrekking tot de doelgroepen die voor subsidie in aanmerking komen, de berekening van de subsidie en de wijze van uitbetalen, dient dit in de subsidieregeling te gebeuren.

In andere artikelen van de Asv worden andere bevoegdheden gedelegeerd die betrekking hebben op de inhoud van de subsidieregeling: het afwijken van termijnen, het verbinden van bepaalde verplichtingen aan de subsidie en de wijze van verdelen van het subsidieplafond.

Als het college geen gebruik maakt van de bevoegdheid om subsidieregelingen vast te stellen is het slechts in beperkte mate mogelijk om subsidies te verstrekken. De hoofdregel van de Awb is namelijk dat subsidieverstrekking gebaseerd moet zijn op een wettelijk voorschrift, zoals een subsidieregeling, waarin de te subsidiëren activiteiten staan vermeld. Op grond van artikel 4:23, derde lid, Awb bestaan hierop maar vier uitzonderingen:

a. de spoedeisende subsidieverstrekking (tijdelijk, vooruitlopend op de vaststelling van een wettelijk voorschrift);
b. de subsidieverstrekking op grond van een begrotingspost (de begroting dient de subsidieontvanger en het bedrag dat ten hoogste kan worden vastgesteld te vermelden);

c. de incidentele subsidieverstrekking (voor uitzonderlijke gevallen, en als er in beginsel slechts eenmalig subsidie zal worden toegekend);
d. de Europese subsidies (is voor gemeenten nauwelijks van belang).

Artikel 4. Staatssteunregels
Om subsidies onder een Europees steunkader te brengen moet de subsidie op het toepasselijke steunkader worden toegesneden. Daarbij kan het nodig zijn dat er in de subsidieregeling afgeweken wordt van de Asv, of dat deze aangevuld wordt. Het eerste lid maakt het college daartoe bevoegd.

Het tweede en derde lid zijn een uitvloeisel van de eis van de Europese Commissie dat in subsidieregelingen en -beschikkingen die gebruik maken van het Europees steunkader, het toepasselijke kader expliciet wordt vermeld. Als sprake is van steun die valt onder een Europees steunkader, kunnen uiteraard alleen de activiteiten, doelstellingen, resultaten en kosten voor subsidie in aanmerking komen voor zover die voldoen aan de eisen en voorwaarden van het betreffende steunkader (vierde lid). Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, kunnen ondernemingen alleen in aanmerking komen als de subsidieverstrekking voldoet aan de voorwaarden van het desbetreffende kader (vijfde lid).

Artikel 5. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud
Het college stelt de subsidieplafonds vast (eerste lid); bij de bekendmaking daarvan wordt de door hen bepaalde wijze van verdelen vermeld (eerste lid in combinatie met artikel 4:26, tweede lid, Awb). De wijze van verdelen kan ook worden bekendgemaakt door te verwijzen naar de subsidieregeling waarin de wijze van verdeling is vastgelegd. In dat geval zal verwezen moeten worden naar een reeds geldende subsidieregeling. In andere gevallen zal geregeld moeten zijn dat óf de subsidieregeling en het subsidieplafond gelijktijdig in werking treden óf dat de subsidieregeling voor het vaststellen van het subsidieplafond in werking treedt maar dat aanvragen pas ná het vaststellen van het subsidieplafond kunnen worden ingediend. Als dit niet geregeld is kan het subsidieplafond niet worden tegengeworpen aan aanvragers die hun aanvraag hebben ingediend voor bekendmaking (artikel 4:27, tweede lid, Awb). Daarnaast wordt er gewezen op de mogelijkheid het subsidieplafond te verlagen (tweede en derde lid). De raad stelt uiteraard nog steeds de financiële kaders vast (in de begroting). Het is binnen die kaders dat het college de subsidieplafonds kan vaststellen.

Het college, dat via artikel 2 de bevoegdheid heeft gekregen om te besluiten over het verstrekken van subsidies, is verder verplicht – in lijn met de mogelijkheid van artikel 4:34, eerste lid, Awb – (in bepaalde gevallen) om bij het gebruik maken van deze gedelegeerde bevoegdheid een begrotingsvoorbehoud te maken (vierde lid).

Verlaging subsidieplafond
De verlaging van een subsidieplafond heeft in beginsel geen gevolgen voor aanvragen die vóór bekendmaking van de verlaging zijn ingediend (artikel 4:27, tweede lid, Awb). Dat is anders als aan de drie voorwaarden genoemd in artikel 4:28 Awb is voldaan:

1) aanvragen voor de desbetreffende subsidie moeten worden ingediend voordat de begroting is vastgesteld of goedgekeurd;
2) verlaging vloeit voort uit vaststelling van de begroting; en
3) de mogelijkheid van verlaging is aangekondigd bij de vaststelling van het oorspronkelijke subsidieplafond.

Om te waarborgen dat het college alleen overgaat tot verlaging van subsidieplafonds als die verlaging ook daadwerkelijk kan worden gebruikt zijn het tweede en derde lid opgenomen. Het komt erop neer dat een subsidieplafond alleen kan worden verlaagd als het oorspronkelijke subsidieplafond is vastgesteld voordat de begroting voor het betrokken jaar is vastgesteld én de aanvragen voor de vaststelling van de begroting moesten zijn ingediend én er bovendien op de mogelijke verlaging wordt gewezen bij de bekendmaking van het plafond.

Artikel 7. Bij aanvraag in te dienen gegevens
In het eerste lid is bepaald dat een aanvraag voor subsidie schriftelijk dient te worden gedaan; als hiervoor een aanvraagformulier is vastgesteld, moet de aanvraag met gebruikmaking van dat formulier gedaan worden. Met 'schriftelijk' is ook bedoeld dat een aanvraag digitaal worden gedaan, mits deze weg is opengesteld. In het eerste, tweede en derde lid is bepaald welke stukken en gegevens bij de aanvraag overgelegd dienen te worden. Van de aanvrager mogen alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de aanvraag; dit volgt uit de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG).

Bij een subsidie aan een onderneming moet voorkomen worden dat subsidie wordt verleend die niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). Daarom zijn een tweetal aanvraagvereisten opgenomen die specifiek voor ondernemingen gelden. Ten eerste, om ontoelaatbare cumulatie te voorkomen wordt een overzicht gevraagd van subsidies, vergoedingen of tegemoetkomingen in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd die al zijn of zullen worden ontvangen voor de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd (eerste lid, onder c). Een subsidie kan namelijk ook uit een garantie, lening, korting op de grondprijs, etc. bestaan. Ten tweede, om subsidie onder een de-minimisverordening te kunnen verlenen moet de onderneming om een de-minimisverklaring gevraagd worden (tweede lid, onder f). Op basis van een ingeleverde de-minimisverklaring dient het college te controleren of verlenen van de subsidie in overeenstemming is met de de-minimisverordening.

Bij subsidieregeling kan het college hiervan afwijken (vierde lid), bijvoorbeeld door voor aanvragen om bepaalde subsidies meer of andere gegevens en bescheiden te verlangen.

Artikel 8. Aanvraagtermijn
De aanvraagtermijnen zijn afhankelijk van het soort subsidie. Er wordt onderscheid gemaakt tussen subsidies die per kalenderjaar of per boekjaar worden verstrekt, en andersoortige subsidies. Bij subsidieregeling kan het college afwijken van de aanvraagtermijnen die vastgesteld zijn in het eerste tot en met derde lid (vijfde lid).

Artikel 9. Beslistermijn
Hier worden de termijnen gegeven waarbinnen het college gehouden is te beslissen op een aanvraag voor subsidie. In de Awb staan geen strikte beslistermijnen. Bij subsidieregeling kan het college afwijken van de beslistermijnen die vastgesteld zijn in het eerste en tweede lid (derde lid).

De beslistermijn bij aanvragen om een subsidie die bij de Europese Commissie aangemeld worden, wordt verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen

(vijfde lid). Dit om te voorkomen dat subsidie wordt verleend die niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het VWEU en vervolgens teruggevorderd dient te worden.

Artikel 10. Weigerings-, intrekkings- en terugvorderingsgronden
In het eerste lid worden de algemeen geldende weigeringsgronden van de artikelen 4:25, tweede lid, en 4:35 Awb, met nadere verplichte gronden aangevuld.

Ondanks dat er sprake is van staatssteun is het soms mogelijk om steun te verstrekken op basis van een vrijstellingsverordening, waardoor het college kan volstaan met een lichte kennisgevingsprocedure. Als dat niet mogelijk is, kan goedkeuring van de Europese Commissie gevraagd worden via een formele aanmelding. Als de Europese Commissie de steun echter niet goedkeurt, dan moet het college overgaan tot weigering (verplichte weigeringsgrond in het eerste lid, onder a).

Bepaalde Europese steunkaders verbieden – als er een bevel tot terugvordering uitstaat – alleen het verlenen van staatsteun onder de betreffende verordening; niet het verlenen van subsidies in het algemeen. Door de in het eerste lid, onder b, gekozen formulering van de weigeringsgrond in combinatie met het verplichtende karakter komt het in de Asv echter neer op een – op zichzelf verdedigbare – verbreding van de weigeringsgrond tot het verlenen van subsidies in het algemeen (als er een bevel tot terugvordering uitstaat).

In het tweede lid is een absolute weigeringsgrond opgenomen voor die gevallen dat overgaan tot subsidieverstrekking strijdigheid op zou leveren met een Europees steunkader omdat er dan subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het toepasselijke steunkader of omdat de betreffende subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het toepasselijke steunkader. Een onderneming wordt naar oordeel van de Europese Commissie beschouwd als een onderneming in moeilijkheden wanneer zij, zonder overheidsingrijpen, op korte of middellange termijn vrijwel zeker gedoemd is te verdwijnen. Meer informatie over dit begrip is te vinden in paragraaf 2.2 van de Richtsnoeren (van de Europese Commissie) voor reddings- en herstructureringssteun aan niet-financiële ondernemingen in moeilijkheden (2014/C 249/01). Dat er sprake moet zijn van een stimulerend effect houdt in beginsel in dat de begunstigde aanvrager door de steun in staat wordt gesteld activiteiten of projecten uit te voeren die zij anders – zonder de steun – niet had uitgevoerd. Ook houdt het in beginsel in dat de steun niet mag worden verleend voordat de activiteit wordt gestart.

In het derde lid zijn nog enkele facultatieve weigeringsgronden opgenomen. Het college kan in deze gevallen weigeren, maar is daartoe niet verplicht. Deze gelden in aanvulling op artikel 6 van de Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet Bibob).

Onderdelen a en e spreken voor zichzelf. Onderdeel b geeft de mogelijkheid de subsidie te weigeren als de aanvrager over voldoende eigen middelen beschikt.

Onder g is een weigeringsgrond opgenomen waarmee het college een aanvraag kan weigeren als subsidieverstrekking niet is toegestaan dan nadat deze overeenkomstig artikel 108, derde lid, van het VWEU (de meldingsprocedure) is goedgekeurd door de Europese Commissie. Het gaat hier om subsidieverstrekking die in beginsel niet ongeoorloofd is vanwege strijdigheid met de toepasselijke cumulatieregels of overschrijding van het toegestane bedrag aan de-minimissteun. In deze gevallen kan het college óf weigeren de

subsidie te verstrekken óf de subsidie melden bij de Europese Commissie om langs deze weg goedkeuring te verkrijgen. Als het college besluit over te gaan tot melding, dan wordt in verband met de standstill-verplichting de beslistermijn verdaagd totdat de Europese Commissie een eindbeslissing heeft genomen (zie artikel 10, vierde lid). Als de Europese Commissie besluit de voorgenomen subsidieverstrekking niet goed te keuren, dan zal het college de aanvraag alsnog weigeren (eerste lid, onder a). Een subsidie die is of kan worden goedgekeurd kan uiteraard ook op een andere grond worden geweigerd.

Onderdeel h geeft het college de bevoegdheid in een subsidieregeling nog andere weigeringsgronden op te nemen, bijvoorbeeld weigeringsgronden die specifiek met de te subsidiëren activiteiten samenhangen.

Als de Europese Commissie tot het oordeel is gekomen dat een subsidie niet in overeenstemming is met de artikelen 107 en 108 van het VWEU, dan moet de verleende subsidie ingetrokken en teruggevorderd worden (inclusief rente). Dit op grond van artikel 3 van de Wet terugvordering staatssteun.

Een subsidie kan ook (geweigerd en) ingetrokken worden in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet Bibob. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 6 van die wet.

Artikel 11. Algemene verplichtingen van subsidieontvanger
Dit artikel bevat een meldingsplicht (eerste lid) en informatieplicht (tweede lid) die voor alle subsidieontvangers geldt. Met ‘schriftelijk’ in het eerste lid wordt ook bedoeld dat de melding digitaal kan worden gedaan als het college de digitale weg open heeft gesteld.

Artikel 12. Overige verplichtingen van de subsidieontvanger
Dit artikel bevat een bevoegdheidsgrondslag voor het college om aan de subsidie bepaalde ’bijzondere‘ verplichtingen te verbinden, in aanvulling op wat al mogelijk is op grond van de Awb (zie artikel 4:37 Awb).

Wat betreft het tweede en derde lid wordt het creëren van deze mogelijkheid onder bepaalde voorwaarden geboden door de artikelen 4:38 (voor zover het betreft verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie) en 4:39 (voor zover het betreft verplichtingen die niet strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie) Awb. In beginsel dient de Asv hiervoor een uitdrukkelijke grondslag te bieden, of – in het geval van verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie – de verleningsbeschikking.

Het tweede lid ziet op de verplichtingen die verband houden met de verwezenlijking van het doel van de subsidie. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eisen inzake de deskundigheid van de personen die de te subsidiëren activiteit uit zullen voeren.

Het tweede lid maakt het mogelijk om verplichtingen op te leggen die niet strekken tot verwezenlijking van het eigenlijke doel van de gesubsidieerde activiteit. Het betreft echter geen vrijbrief, deze verplichtingen moeten wel enig verband houden met de gesubsidieerde activiteit. Het kan bijvoorbeeld gaan om het opleggen van de verplichting om een extra inspanning te leveren om een bepaalde doelgroep te betrekken bij de gesubsidieerde activiteiten of om de activiteiten op de meest milieuvriendelijke manier uit te oefenen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met het opleggen van oneigenlijke subsidieverplichtingen terughoudendheid dient te worden betracht (Kamerstukken II 1993/94, 23 700, nr. 3, p. 66).

Als het college van deze aanvullende mogelijkheid gebruik maakt moet dat duidelijk gemotiveerd worden.

In artikel 4:41 Awb is bepaald dat in bepaalde gevallen de subsidieontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor een vergoeding verschuldigd is aan het bestuursorgaan. Het gaat daarbij om de volgende gevallen:

- als de subsidieontvanger voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen vervreemdt of bezwaart of de bestemming daarvan wijzigt;
- als de subsidieontvanger een schadevergoeding ontvangt voor verlies of beschadiging van voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen;
- als de gesubsidieerde activiteiten geheel of gedeeltelijk worden beëindigd;
- als de subsidieverlening of de subsidievaststelling wordt ingetrokken of de subsidie wordt beëindigd; of
- de rechtspersoon die de subsidie ontving wordt ontbonden.

Deze vergoedingsplicht geldt alleen als hierin is voorzien in de verordening of subsidieregeling, of – als deze ontbreken – in de subsidiebeschikking. Daarbij moet zijn bepaald hoe de hoogte van de vergoeding wordt berekend (dit hoeft geen volledige compensatie te betreffen).

Artikel 12a. Egalisatiereserve
De figuur van de egalisatiereserve is gebaseerd op artikel 4:72 van de Awb. Een egalisatiereserve is een reserve van de subsidieontvanger waaraan als bestemming het dekken van exploitatierisico's is verbonden. De reserve wordt gevormd om tot een gelijkmatige verdeling van lasten te komen. Op grond van artikel 4:58 van de Awb is artikel 4:72 van de Awb alleen van toepassing op per kalender- of boekjaar verstrekte subsidie aan een rechtspersoon en bovendien enkel als dat in de ASV, een subsidieregeling of bij de subsidieverlening is bepaald. De verplichting een egalisatiereserve te vormen als bedoeld in het eerste lid kan dus enkel aan rechtspersonen worden opgelegd, voor per kalender- of boekjaar verstrekte subsidies.

Het college kan bij een verleningsbeschikking voor een subsidie die per kalender- of boekjaar wordt verstrekt en die meer dan € 100.000 bedraagt bepalen dat de subsidieontvanger een egalisatiereserve dient te vormen (eerste lid). In dat geval komt het verschil tussen het vastgestelde subsidiebedrag en de kosten van de activiteiten waarvoor subsidie werd verleend ten gunste of ten laste van de egalisatiereserve. De reserve wordt dus gevormd uit exploitatieoverschotten om eventuele toekomstige tekorten op te vangen.

Naast een door het college opgelegde verplichting kan op grond van het tweede lid elke subsidieontvanger het college verzoeken een egalisatiereserve te mogen vormen.

Omdat de egalisatiereserve dient om tekorten in het ene jaar te compenseren met overschotten in het andere jaar, heeft de toepassing van het eerste of tweede lid alleen zin bij subsidies die in een reeks van jaren achter elkaar worden verstrekt.

Artikel 15. Verantwoording subsidies tot en met € 5.000
Subsidies tot en met € 5.000 kunnen op basis van vertrouwen worden verstrekt; er wordt dan niet standaard om verantwoording gevraagd. In plaats daarvan geldt een actieve meldingsplicht voor de subsidieontvanger bij niet nakoming van de voorwaarden (artikel 13). Achteraf kan een risicogeoriënteerde controle plaatsvinden bij de subsidieontvanger.

Als de subsidieontvanger al bekend is zal de subsidie bij een dergelijk klein bedrag meestal direct vastgesteld en uitbetaald kunnen worden (eerste lid, onder a). In andere gevallen kan er eerst verleend worden, gevolgd door een ambtshalve vaststelling (eerste lid, onder b). In zo'n geval wordt een voorschot in één termijn verstrekt (artikel 15) en hoeft de subsidieontvanger geen aanvraag voor subsidievaststelling (verantwoording) in te dienen. Hierdoor worden de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker bespaard, terwijl het risico voor de gemeente beperkt blijft.

Verder wordt in het geval van verlening gevolgd door ambtshalve vaststelling, in de subsidiebeschikking vermeld wanneer de gesubsidieerde activiteiten moeten zijn verricht. De subsidie wordt vervolgens, binnen 13 weken, ambtshalve vastgesteld door de subsidieverstrekker.

Artikel 16. Verantwoording subsidies vanaf € 5.000 tot en met € 50.000
In dit artikel is bepaald op welke wijze subsidieontvangers subsidie tussen € 5.000 en € 50.000 aan het college dienen te verantwoorden; er dient een aanvraag tot vaststelling ingediend te worden (eerste lid), deze bevat een inhoudelijk verslag waaruit blijkt in hoeverre de gesubsidieerde activiteiten zijn verricht en aan de verplichtingen is voldaan (tweede lid). Ingevolge artikel 12 wordt de wijze van verantwoording al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de subsidieontvanger bekend gemaakt.

Met betrekking tot het inhoudelijk verslag kan vooraf bij de subsidieverlening al zijn aangegeven op welke manieren het aantonen kan plaatsvinden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten worden gebruikt, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring, andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie), enz. Het verslag kan ook bestaan uit een algemeen jaarverslag van een rechtspersoon. Het gaat er om dat duidelijk is dat de verkregen subsidie is aangewend voor het doel waarvoor de subsidie werd verstrekt. Het college kan, overeenkomstig het derde lid, in een subsidieregeling aangeven andere bewijsmiddelen te verlangen dan een inhoudelijk verslag. Van de aanvrager mogen alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording; dit volgt uit de AVG.

Artikel 17. Verantwoording subsidies van meer dan € 50.000
Bij subsidies vanaf € 50.000 wordt uitgegaan van de traditionele afrekening van subsidies; op basis van gerealiseerde kosten en baten. De vaststelling van de subsidie vindt plaats op basis van uitgevoerde activiteiten en gerealiseerde kosten. Het derde lid biedt de basis om in een subsidieregeling te bepalen dat er ook andere, waaronder meer of minder, gegevens gevraagd worden. Van de aanvrager mogen alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording (AVG).

Het vierde lid is een nadere uitwerking artikel 4:44 Awb, dat het bestuursorgaan de bevoegdheid geeft om een subsidie vast te stellen als de subsidieontvanger geen aanvraag indient. Dit lid legt de procedure en termijn vast.

Na het rappel heeft de subsidieontvanger twee mogelijkheden: alsnog een aanvraag tot vaststelling indienen of niets doen. In het laatste geval stelt het college de subsidie ambtshalve vast op basis van de informatie waarover het beschikt. Dat kan betekenen dat: de subsidie volledig wordt vastgesteld als voldoende aannemelijk is dat de activiteiten zijn uitgevoerd, de subsidie lager wordt vastgesteld of de subsidie zelfs op nihil wordt

vastgesteld als onvoldoende kan worden vastgesteld dat aan de subsidieverplichtingen is voldaan.

Artikel 18. Vaststelling subsidies van meer dan € 5.000
Het eerste lid bevat, overeenkomstig artikel 4:13 Awb, de termijn waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden; wel bestaat de mogelijkheid tot verdagen (tweede lid). Meer ingewikkelde aanvragen vergen soms meer tijd. De verdaging van de beslistermijn – voor de duur van ten hoogste de in het tweede lid nader bepaalde termijn – biedt dan uitkomst. Een besluit tot verdaging op grond van het tweede lid is appellabel (in tegenstelling tot een mededeling op grond van artikel 4:14 Awb dat de – eventueel verdaagde – termijn niet gehaald wordt). Van de aanvrager mogen alleen die gegevens verlangd worden die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de verantwoording (AVG).

Artikel 19. Standaardberekeningswijzen van uurtarieven en uniforme kostenbegrippen
Als het college bij de bepaling van de subsidiabele kosten gebruik maakt van uurtarieven, dienen de berekeningswijze hiervan en de voorgeschreven definities in een subsidieregeling vastgelegd te worden. De aanvrager zal daarmee bij zijn aanvraag rekening moeten houden. Bij subsidies waarop een Europees steunkader van toepassing is, is het college hierin beperkt tot tarieven en kostenbegrippen die voldoen aan de eisen van het toepasselijke steunkader.

Artikel 20. Hardheidsclausule
De hardheidsclausule is opgenomen omdat in uitzonderlijke gevallen vasthouden aan een termijn in de Asv of de toepasselijke subsidieregeling wegens bijzondere omstandigheden onevenredig kan zijn tot de daarmee te dienen belangen. Op grond van het eerste lid kan het college dan een andere termijn vaststellen. Op grond van het tweede lid kan het college in een subsidieregeling een hardheidsclausule opnemen die ziet op nader in die subsidieregeling aangegeven bepalingen. Een te treffen voorziening, die niet in de verordening of subsidieregeling is voorzien, dient altijd binnen de doelstellingen van de subsidie te passen.